

Regatul neprihănirii nu posedă arme

22 septembrie 2008

Gili Cârstea

O mare parte a lumii creștine, inclusiv majoritatea zdrobitoare a poporului nostru, nutrește credința că istoria se va încheia prin intervenția lui Dumnezeu în treburile lumii, la a doua venire a lui Hristos. Adică cerul declanșează o suită de evenimente devastatoare, plăgile, spre a spulbera guvernarea lui Satana și a îngenunchea împărățiile lumii care s-au aliat cu el.

Acest scenariu este eronat, și cei mai mulți se vor trezi la realitate doar după mileniu, când îl vor privi pe Satana față către față, și vor constata cu stupeoare că „acesta este omul care făcea să se cutremure pământul și zguduia împărățiile, prefăcea lumea în pustie și nimicea cetățile” (Isa 14:16-17).

Se vor uimi atunci deoarece acum nu le-a spus nimeni, sau n-au vrut să asculte, că diavolul și nu Dumnezeu este cel care prefăce lumea în pustie. De aceea acum cred că Dumnezeu Se pregătește să prefacă lumea în pustie, prin cele șapte plăgi, și se vor uni în corul uriaș al vocilor care vor cere impunerea religiei prin lege.

La începutul mării controverse, Satana a susținut că civilizația cerească poate trăi și fără legea lui Dumnezeu, care este o barieră în calea unei mai depline libertăți. Universul a fost puternic infectat de varianta lui, iar Dumnezeu a trebuit să accepte descoperirea adevărului pe baza faptelor doveditoare. Urma să se demonstreze dacă o societate poate exista și prospera fără legea desăvârșită a libertății, temelia guvernării divine. Lucifer a primit libertate deplină de mișcare, iar proiectul lui a intrat în acțiune când Adam și Eva au cedat drepturile de administratori, aliindu-se cu rebeliunea.

De atunci, stăpânitorul acestei lumi tot înhamă omenirea la visul mirific al construirii unui imperiu mondial etern, o societate capabilă să reprezinte o variantă la guvernarea divină. De la Nimrod și până la Noua Ordine Mondială, scopul a fost același, iar metodele au rămas neschimbate. Planul pentru omenire este clar precizat, și poate fi văzut în chipul cu totul de aur, ridicat de Nebucadnețar în câmpia Dura. Pentru ei, succesiunea imperială descoperită în profeție era inacceptabilă. Ea preconiza eșecul unei civilizații construite pe fărădelege. De aceea au înhămat la acest plan, sub amenințarea cu focul, toate segmentele societății, așa cum se poate observa privind lista invitațiilor la ceremonia inaugurală a Planului, din câmpia Dura. Împăratul spunea clar omenirii: „Ori acceptați Planul,

o împărăție eternă fără legea lui Dumnezeu, ori vă așteaptă cuptorul de foc.” Nebucadnețar nu era decât purtătorul de cuvânt al stăpânilor reali ai acestei lumi.

Dumnezeu le-a oferit libertate deplină în acest proiect. El nu Se amestecă spre a împiedica realizarea planului, deoarece trebuie să se dovedească un lucru esențial contestat de ei la început: Că o civilizație construită pe fărădelege se nimicește singură. Că păcatul ucide. Că libertatea depinde de neprihănire, la fel cum robia este generată de păcat.

Prin urmare, Dumnezeu nu se va amesteca în politica lui Satana în evenimentele viitoare. El nu va trage sfori, nu va declanșa cataclisme, nu va face să se „cutremure pământul” și nici nu va pustii planeta. Mai mult, în ultima fază a conflictului, El va accepta să fie complet alungat de pe pământ – ceea ce noi numim închiderea harului – iar universul întreg va privi îngrozit cu ce viteză se degradează și se auto-distruge o civilizație lipsită de legea lui Dumnezeu.

După căderea comunismului în Europa de est, unii au crezut că omenirea se îndreaptă sigur spre democrație, libertate și pace. Războiul rece fiind încheiat, iar cursa înarmărilor oprită, ce amenințări ar mai putea pune în pericol succesul unei civilizații de aur?

Dar speranțele au fost repede spulberate, iar coșmarul nuclear al MAD (Mutual Assured Destruction) nu a fost niciodată mai amenințător și real ca acum. Cursa înarmărilor este mai aprigă ca niciodată, iar cheltuielile militare au ajuns la cifre astronomice. Puterea omenirii este secătuită în scopul construirii de arme cât mai devastatoare. Marile puteri își încordează mușchii și defilează tot mai vizibil cu dotările militare pe sub ochii vecinilor, arătând că nu sunt dispuse să li se răpească libertățile sau să li se modifice nivelul de trai.

Curând vor înțelege toți că păcatul ucide, și că nelegiuirea are implantat în ea declanșatorul nuclear. Nu este nevoie de nicio intervenție din afară. Regatul neprihănirii nu posedă arme de distrugere în masă, deoarece unica sa armă este dragostea jertfitoare.

A doua venire a lui Hristos nu este o acțiune militară împotriva pământului, ci o intervenție de recuperare a sfinților din mijlocul nimicirii generalizate. Națiunile pământului, lipsite de protecția harului divin, sunt prinse în măcelul pentru supraviețuire – singurul mod de manifestare al eului păcătos – iar cerul intervine spre a salva din acest haos pe cei puțini care au înțeles și apreciat neprihănirea.

Scenele finale vor fi o lecție pentru generația în viață că păcatul ucide, și că Dumnezeu nu are niciun amestec în această nebunie globală.

Peste o mie de ani, istoria se repetă, de data aceasta pentru miliardele de oameni care nu au înțeles, în timpul vieții, de unde li se trage viața ticăloasă pe care au trăit-o. Toți locuitorii pământului vor fi în viață, și vor vedea din proprie

experiență că păcatul ucide, că nebunia și moartea provin doar din decizia lor de a lepăda neprihănirea în favoarea păcatului.

Ca și cu o mie de ani mai înainte, și de data aceasta se va dovedi că Dumnezeu este non-violent, că El nu folosește forța constrângătoare, și nu este necesară o intervenție a Sa spre a pune capăt rebeliunii. Rebeliunea se autodistruge, se anihilează prin propriile mecanisme.[aici]

Doar o astfel de demonstrație categorică va putea pune capăt pentru totdeauna păcatului în univers, și va spulbera orice urmă de suspiciune cu privire la guvernarea divină.

***